

teatre lliure

© Carles Santos

Piturrino fa de música
creació i direcció **Carles Santos**
amb **Bcn216**

Després de presentar-se a la Sala Fabià Puigserver el passat mes de Maig amb una sèrie de sis concerts, ***Piturrino fa de música*** de **Carles Santos** està en període de contractació per gira.

La col·laboració del compositor de Vinaròs amb la reconeguda formació orquestral de música contemporània **Bcn216** ha donat els seus fruits, aquest cop en un format estrictament musical –no s’ha d’oblidar que Santos va ser **Premi Nacional de Música 2008** com a compositor. Deixant de banda la seva faceta més escènica, ***Piturrino fa de música*** és, per tant, un concert l’inevitable dramatisme del qual rau en la voluntat de portar la música i la seva interpretació al límit.

La trajectòria de Carles Santos abasta des de la seva primerenca col·laboració amb John Cage fins als recents treballs cinematogràfics, i destacada especialment des de la fundació de la **Companyia Carles Santos** amb Mariaelena Roqué, que ha presentat els seus muntatges de més volum per a l’escena teatral. De la seva activitat en són un bon resum les dues exposicions organitzades a Barcelona entorn de l’activitat polifacètica de l’artista (*Visca el piano!*, Fundació Miró) i els vestuaris teatrals creats per a la companyia (*Marielena Roqué desvesteix Carles Santos*, Museu Tèxtil i de la Indumentària), totes dues al 2006.

Invitat pel Teatre Lliure a formar part del seu equip d’artistes residents, amb aquest ja en són sis els muntatges que ha presentat a les seves dues sales durant els últims anys: *L’adéu de Lucrecia Borja* el 2001, *La meua filla sóc jo* el 2005, *El fervor de la perseverança* el 2006, *He de ser castigat per no haver estimat mai ningú* el 2007 i *brossalobrossotdebrossat* el 2009.

Teatre Lliure: Sala Fabià Puigserver.

Piturrino fa de músic

Carles Santos + Bcn216

intèrprets

Carles Santos piano / **Bcn216**: **Oriol Algueró** violí, **Sergi Claret** violí, **Diana Franov** viola, **Mireia Quintana** violoncel, **Gabriel Mateu** trombó, **José Reche** trompa, **Francisco Palasí** bombardí, **Juan Bautista Domènech** tuba, **Almudena Martínez** trompeta, **Núria Andorrà** percussió, **Ivan Herranz** percussió

creació, direcció i música original **Carles Santos** / direcció d'orquestra **Xavier Piquer**

i els equips del **Teatre Lliure**

producció **Teatre Lliure**

amb la col·laboració del **Grup Instrumental Barcelona 216**

Carles Santos és músic resident del Teatre Lliure

El **Grup Instrumental Barcelona 216** és una formació resident a **L'Auditori**

La **Companyia Carles Santos** està subvencionada per l'**Institut Català de les Indústries Culturals**

gira 2009-2010

25 de Setembre

Festival de Música Contemporània d'Alacant

5 de Març

Festival Ars Musica de Brussel·les (Bèlgica)

contractació oberta

contacto **Narcís Puig** gira@teatrelliure

la crítica ha dit:

“A més de ser una obra magníficament acabada per ser oferta en un concert, Piturrino fa de Música és un bon espectacle. (...) Santos ha pensat en el joc que poden oferir els 12 músics de Bcn216 disposats a arribar al límit i fins i tot traspassar-lo.”

César López Rosell (**El Periódico**)

“Obra grande, adulta y muy seria, sin perder por ello ni un ápice de la vitalidad a que nos tiene acostumbrados Carles Santos.”

Agustí Fancelli (**El País**)

“En diversas fases afloran elementos de un romanticismo, apenas insinuado, hasta bucólico, intercalados en una partitura cuyo mayor logro es sonar rabiosamente moderna, en el sentido conceptual del término, y al mismo tiempo arraigada de manera profunda en el folklore y la cultura popular.”

Ramón Surió (**La Vanguardia**)

“Tractant-se de Santos, la forma que adopta aquest concert és sorprenent i fascinant. El primer element admirable (...) és el domini de Santos del tempo musical. Durant més d'una hora, l'interès no decau en cap moment gràcies a la sabia dosificació dels recursos i dels efectes. (...) Piturrino potser fa de música. Carles Santos és música. Per descomptat, fascinant.”

Xavier Cester (**Avui**)

Carles Santos

(Vinaròs, 1940)

Pianista, compositor i artista polifacètic. Graduat pel Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Va continuar els seus estudis a París, amb els mestres Février, Casadesús, Maga Tagliaferro i Margaret Long; i posteriorment a Suïssa, com alumne de Harry Datymer. El 1961 va començar a actuar com a pianista, interpretant obres de Bartók, Schönberg i Webern. El 1968 es va traslladar als Estats Units, on va conèixer músics d'avantguarda com John Cage. Als anys setanta va fundar, juntament amb Josep Maria Mestres-Quadreny, el Grup Instrumental Català (GIC).

Ha treballat en cinema amb Pere Portabella, com a compositor, intèrpret i guionista, a *Nocturn 29* (1968), *Miró l'altre* (1969), *Informe general sobre algunas cuestiones para una proyección pública* (1976), *El pont de Varsòvia* (1989), *Las variaciones Goldberg* (2007). Com a realitzador, també té filmografia: *L'àpat* (1967), *La cadira* (1968) o *LA-RE-MI-LA* (1979).

Ha rebut diversos premis i condecoracions, com el Premi Nacional de Composició de la Generalitat de Catalunya (1990); el Premi Ciutat de Barcelona de la Música (1993); el Premi Ciutat de Barcelona a la Projectió Internacional (1996); la Creu de Sant Jordi (1999). També té diversos premis Max pels seus espectacles escènics.

Crea la Companyia Carles Santos amb Mariaelena Roqué presentant la seva obra com a autor, compositor i director en teatres i festivals internacionals, com ara el Festival de Teatre d'Edimburg, el Festival d'Automne de París i l'Odéon, Les nuits de Fourvière i TNP de Lió, entre altres. Alguns dels seus espectacles més destacats són *Arganchulla Arganchulla Gallac* a l'Akademie der Kunst de Berlín (1987), *Tramuntana Tremens* al Mercat de les Flors Barcelona (1989), *Asdrúbila* (1992), Jocs Olímpics de Barcelona (1992), *Ricardo i Elena* al Teatre Nacional de Catalunya (2000), *L'adéu de Lucrecia Borja* per a la inauguració del Teatre Lliure de Montjuïc (2001), *Sama Samaruck Suck Suck* a la La Villette de París (2002), *El Compositor, La Cantant, el Cuiner i la Pecadora* (2003) i *La meua filla sóc jo* (Teatre Lliure, 2005, espectacle guardonat amb tres Premis Max).

A més de la seva producció musical, cinematogràfica i escènica, Carles Santos es també creador d'una important obra plàstica, principalment fotogràfica. El 2006 va ser objecte de dues exposicions, actualment en itinerància: *Visca el Piano*, sobre el conjunt de la seva obra, a la Fundació Miró de Barcelona, i *Mariaelena desvesteix Carles Santos*, creada per Mariaelena Roqué amb els vestuaris pertanyents a les seves obres al Museu Tèxtil i de la Indumentària de Barcelona.

El 2007 va presentar al Palau Sant Jordi de Barcelona una cantata per a 3000 nens i nenes per encàrrec del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, la gira del seu darrer espectacle *El fervor de la perseverança* i el concert de piano *He de ser castigat per no haver estimat mai ningú*, presentats al Teatre Lliure durant la temporada 2006-2007.

La temporada 2007-2008 estrena l'espectacle *Ebrofalia copulativa* al Sònar de Frankfurt. Ha compost la música de *Tirant lo Blanc*, de Joanot Martorell, dirigida per Calixto Bieito, i l'acció per a piano i la ballarina Sol Picó amb versió de l'*Himne dels Segadors*, presentats en el marc de la representació de la Cultura Catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt. El maig de l'any passat va estrenar al Teatre Lliure *brossalobrossotdebrossat* (premi de la Crítica 2008) un homenatge íntim al poeta Joan Brossa, amic i col·laborador de Santos.

més informació:

<http://www.carles-santos.com>

Grup Instrumental Barcelona 216

El Grup Instrumental Barcelona 216 es va fundar el 1985 per Ernest Martínez Izquierdo amb la finalitat d'estrenar obres dels compositors més joves de l'ACC. Més tard, juntament a David Albet, bcn216 decideix ampliar el seu repertori amb obres d'autors de la resta del panorama internacional, al mateix temps que es marquen com a objectiu la difusió de la música del s. xx.

Bcn216 treballa en la producció de programes propis, per encàrrec i realitza intercanvis amb altres formacions musicals nacionals i internacionals i en produccions amb institucions i companyies d'altres àmbits artístics, on destaquen la Companyia Òpera Metropolitana, el Gran Teatre del Liceu, l'IRCAM- Centre Georges Pompidou de París, l'Auditori, el Teatre Lliure, el CCCB i el Mercat de les Flors.

Bcn216 ha gravat amb les companyies discogràfiques Hyades Arts, Discmedi i Stradivarius. Amb aquest últim ha gravat l'obra completa de cambra del compositor Robert Gerhard, amb la qual ha rebut les millors crítiques tant a nivell nacional com internacional i el Premi Ciutat de Barcelona de Música l'any 2000, premi que també els va ser atorgat per la trajectòria de difusió del repertori contemporani i la interpretació de *Metrópolis*, de Martin Matalon, a l'Auditori de Barcelona.

Ha participat en nombrosos festivals i cicles de concerts, comptant amb la direcció de diversos directors musicals així com la possibilitat d'estrenar obres de reconeguts compositors tant a nivell nacional com internacional, on destaquen Robert Gerhard, Joan Guinjoan, Joan Albert Amargós, Martín Matalon, Kaija Saariaho, Unsuk Chin, Magnus Lindberg, Giörgy Ligeti entre molts altres.

Actualment el Grup Instrumental Barcelona 216 és grup resident a l'Auditori de Barcelona, on pretén desenvolupar el paper de grup representatiu de la interpretació del repertori més contemporani tant nacional com internacional.

discografia

Robert Gerhard. (Volum I i II) . 2000. Stradivarius Str33615

Barcelona 216. 1993. Hyades Arts Hys 1.

Euridice. 2002. Harmonia Mundi. Hmi987065.

més informació:

<http://www.bcn216.com>

Fundador:	Ernest Martínez Izquierdo
Director artístic:	David Albet
Directora de producció:	Noemi Suñol